

La Part Invisible

Jordi Conill Salomé

SEQÜÈNCIA 0. ESC 1 - INT. CUINA DE LA CASA DE J- NIT

J, un home d'uns trenta anys, entra en la casa. Presenta un aspecte cansat i barba de tres dies. Quan tanca la porta connecta una gravadora situada sobre la tauleta del rebedor i arreplega una carta que li han deixat per sota la porta. Obre la carta i llegeix: "SÉ COM ENTRAR-HI, FES UN COMBO. REUNIM-NOS. MAR". J deixa la carta amb aire pensatiu. J entra al lavabo i es posa a pixar. Mentrestant una gravadora en grava el soroll. Quan acaba, una altra gravadora grava com es neteja les mans. Va a la cuina, obre el frigorífic i agafa un envàs de tortel·linis precuinats. S'atura un moment a escoltar-ne el SO del motor del frigorífic. Tot seguit, concentra la seva mirada en una gravadora que hi ha dins del frigorífic. L'agafa i la desa damunt la taula de la cuina. Obre l'envàs i se serveix els tortel·linis en un plat. Introdueix el plat en el microones i l'engega. Mentre s'escolta el so del microones que escalfa el plat, J agafa una altra gravadora, pitja el botó de gravar i la col·loca al costat del microones. S'asseu en una cadira. Tanca els ulls, sembla molt cansat. Comença a sentir-se un brunzit que va in crescendo i és enregistrat per totes les gravadores. Sona la campaneta del microones. J l'obre. En l'interior no hi ha res. El brunzit es fa més agut. La càmera, situada en l'interior de l'aparell, s'allunya a poc a poc del rostre estupefacte de J, submergit en una foscor cada cop més intensa.

TÍTOL DE LA PEL·LÍCULA

SEQÜÈNCIA 1. ESC 1 - INT. SALA D'EDICIÓ DE SO-DIA

C, una noia d'uns vint-i-quatre anys, està asseguda davant d'una taula de mescles, editant el so d'una pel·lícula que es projecta en la pantalla de la paret de la sala. Porta uns auriculars i s'hi escolta música clàssica mesclada amb veus humanes, motors de cotxes, sons ambientals urbans i el soroll d'una serra. Hi entra J amb dos cafés en les mans i, amb una certa timidesa, s'acosta a C.

J

Hola!
(amb veu baixa)

C

(sobresaltant-se i llevant-s els
auriculars)
Hei, no t'hi havia sentit entrar!

J

Vaja, t'he espantat?

(CONTINUED)

C
Només una mica. Quan va
desaparèixer, la Mar va deixar
molta feina per acabar i la veritat
és que quan et passes tantes hores
concentrada en els sons, al
capdavall ja no saps en quin món
vius. (Fixant-se en els dos gots de
cafè que J porta en les mans)
Mmmm, aquest cafè és per a mi?

J
Sí, és clar. (oferint-li un dels
got) Té.

C
(agafant el got de cafè) Merci.

C mira amb curiositat J, que hi resta palplantat.

C
A part de portar-me cafè, volies
alguna altra cosa,?

(cont'd)
Sí...

Silenci. J agafa una altra cadira i s'hi asseu.

J
Alguna vegada t'han passat coses
que no sabies com explicar?

C
No ho sé,... depèn. La veritat és
que no entenc del tot a què t'hi
refereixes.

J
A un succès paranormal.

C
Vols dir mogudes rares de fantasmes
o d'ovnis? No, mai no he tingut
aquesta mena d'experiències. De
fet, si vols que et sigui sincera,
no em semblen gens serioses. Que em
vols prendre el pèl?

J
No, no és cap broma. Vull que
escoltis això...

J passa una unitat USB a C, que l'agafa estranyada.

C

Bé... Què vols que en faci?

J

Escolta amb atenció els arxius de so i després dis-me quin efecte et fan.

C connecta la unitat USB i reproduïx el primer arxiu. Sent el so del microones durant una estona, i aleshores s'hi comencen a escoltar subliminarment una mena de veus superposades que semblen parlar en un idioma desconegut. Quan acaben d'escoltar les veus C extreu la unitat USB.

C

D'acord. Que coi és el que hi acabo d'escoltar?

J

No ho sé. Ho vaig gravar ahir en el meu pis, abans que el microones s'empassés el meu sopar

C

Cooom?! El teu sopar?

J

Sí, estava en el microones i quan el vaig obrir havia desaparegut.

C comença a somriure i tracta de tapar-se la boca amb la mà.

J

T'estic contant la veritat!

C

Bé, bé, et crec, però ostres, nano, no em negaràs que és absurd de collons.

J

Sí, ho sé... Mira, necessito la teva ajuda.

C

És clar,... però no sé ben bé que puc fer per tu.

J

Pots deixar-me el teu equip de so per enregistrar els sons del meu pis?

C el mira dubtant durant un instant, i després respon:

(CONTINUED)

C
Amb una condició, jo també hi vaig.

J
Preferiria no involucrar-te en tot aquest...

C
Mira nano, el meu equip, el micròfon direccional i tota la pesca són els meus bebès. No els deixo sols amb ningú i, sense ofendre, però amb tu encara menys, perquè la veritat és que tampoc no ens coneixem tant.

J
No m'has ofès, és la veritat. Au, anem-hi.

C
Ara no pot ser, estic treballant!

J
(mentre comença a marxar i deixa les claus sobre la taula de mescles) D'acord, quan acabis, doncs, vine al pis.

C
Espera, ajuda'm a portar el...

C no pot acabar la frase perquè J acaba de sortir de la sala.

C
(indignada) Toca't els collons...

SEQÜÈNCIA 1. ESC 2 - INT. MENJADOR DE LA CASA DEL J-DIA

J entra al menjador i es troba la C en el centre de la sala amb un carro de la compra i un equip enorme de so desplegat per tota la sala.

J
Ehhh... t'ha costat molt portar-lo fins aquí?

C
(irònicament)
Que va, és que m'agrada fer exercici...

(CONTINUED)

J

Perfecte, doncs, no podem perdre temps.
(C sospira)

C

D'acord, què hi he de fer?

J

(muntatge d'escenes mostrant com el J comprova les gravadores i n'escolta els sons registrats en un ordinador) Mira, després que va passar allò del microones vaig comprovar els sons de totes les gravadores de casa. Resulta que algunes de les que hi havia més a prop del microones van enregistrar una mena de brunzit, una mica com si la zona del microones fos l'epicentre d'un terratrèmol i les altres gravadores n'haguessin captat les ones sísmiques.

C

Aleshores, segons tu, les veus que vas captar què són?

J

El terratrèmol. La ruptura en la falla que ha provocat tot aquest fenomen.

C

(amb ironia)
Genial! Més clar, aigua! I jo, què hi he de fer?

J

Un combo.

C

Vols escoltar alhora tots els sons que reprodueixen les gravadores?

J

Sí. Vull reproduir les condicions del fenomen, a veure què passa.

C

Ok, mackay, tu manes...

SEQÜÈNCIA 1. ESC 3 - INT. CUINA/MUNTATGE-DIA/NIT

C i J connecten totes les gravadores del pis i un micròfon direccional a l'ordinador de J, que es troba damunt la taula del menjador. Després, hi instal·len uns altaveus.

J
(mentre instal·la un altaveu amb C)
Escolta,... volia donar-te les gràcies per venir i ajudar-me amb tot això.

C
(una mica sorpresa) Doncs, no es mereixen...

J
Ho dic perquè m'ha semblat que estaves empenyada per alguna cosa.

C
Estic bé. El que passa és que a vegades no t'entenc i és molt difícil treballar amb tu. Mira, crec que ets un sonorista genial, però, no sé...

C mira al seu voltant.

J
Digues...

C
Jesucrist, tens gravadores en totes les habitacions! Per què?

J
Per ser bo en el nostre ofici has de centrar-te en l'essencial. Quan la gent mira una pel·lícula, una sèrie, i queden atrapats pensen en les imatges, en els actors, en l'argument, en els aspectes superficials. Nosaltres, en canvi, hi aportem tota la part invisible de la realitat, els sons, les sensacions, els pensament, les atmosferes. En definitiva, l'ànima de la pel·lícula. Per això em concentro tant en els sons, vull captar tots els que tinc al meu voltant, mesclar-los i deixar que em mostrin els seus secrets.

(CONTINUED)

C
I les persones?

J
Què vols dir?

C
Col·laborar amb les persones pot donar molt bones idees. Vull dir, sé que estàs molta estona sol i hi aportes coses molt guais, però...

J
Les persones distreuen. La Mar m'ho va ensenyar.

C
La Mar... Saps que va desaparèixer sense deixar rastre? Ara la poli n'està investigant el cas.

J
Ja,... però era la millor.

C
Això ningú ho discuteix.

J torna a instal·lar els altaveus, sembla pensatiu.

C
Estàs bé?

J
Sí. Acabem la feina.

SEQÜÈNCIA 1. ESC 2 - INT. MENJADOR DE LA CASA DEL J/CUINA-NIT

C està asseguda en el menjador davant l'ordinador i amb uns auriculars posats. En la pantalla de l'ordinador apareix el programa que faran servir per activar el combo.

C
(cridant)
Bé, ja ho tenim tot enllestit. Posa alguna cosa en el microones.

J és a la cuina contemplant un envàs d'arròs negre amb gambes precuinat. Mira la carta: "SÉ COM ENTRAR-HI, FES UN COMBO. REUNIM-NOS. MAR". La guarda a una de les seves butxaques.

(CONTINUED)

C

Au, vinga! Acabem d'enllestir això,
que tinc pressa!

J

(afanyant-se) És clar, ara vaig.

J introdueix el plat amb l'arròs en el microones i l'enrega. El brunzit va in crescendo i es multiplica. Totes les gravadores de les habitacions comencen a captar el brunzit. C escolta amb atenció el so dels auriculars. S'escolta un xiulet molt agut, el brunzit s'accelera, el so del microones es torna més lent i més greu. J ho escolta i es mareja, tomba un pot de sucre sobre la taula de la cuina i els grans s'hi escampen per tota la superfície. Contempla astorat com aquests formen diverses figures geomètriques. En el menjador C es treu els auriculars amb expressió adolorida, el so és insuportable. Intenta aturar el programa, però no ho aconsegueix.

C

(aixecant-se i cridant) No ho puc
aturar! Hem de desconnectar-ho tot!

J no respon, es tapa les oïdes, embogit pel dolor, i cau a terra. Xiscla. C intenta arribar fins a J, corre pel passadís. Comença a sentir-se un so, com el que fa una ràdio a tota potència quan algú en manipula el dial, així com la vibració d'un corrent elèctric. La resta dels sons es difuminen i les imatges de les escenes de J i C comencen a mesclar-se i s'hi escolten les veus superposades. Les imatges es dissolen en una foscor total.

SEQÜÈNCIA 3. ESC 1 - INT/EXT. DIMENSIÓ SONORA-NIT

Se sent el so de modulació, les veus s'aclareixen i s'hi reconeix la veu de diverses figures històriques, frases de pel·lícules, notícies: Hitler, Mandela, Foucault, Castro, l'Olimpíada del 92, Expedient X... Cada vegada que s'escolta una nova veu hi apareix acompanyada d'un guspireig i una llum il·lumina momentàniament la foscor. Mesclades amb les veus escoltem frases que han dit i diràn C i J al llarg del curt, així com la veu d'una noia que repeteix les paraules de la carta de la Mar: "SÉ COM ENTRAR-HI, FES UN COMBO. REUNIM-NOS." Escoltem C i J.

C(OFF)

On estem?

SEQÜÈNCIA 3. ESC 2 - INT. PIS DE LA MAR-DIA

C i J estan al terra del menjador del pis de la Mar. Es tracta d'una sala completament atapeïda d'equips de so, papers amb anotacions penjats de les parets i dibuixos fets amb guix. També hi trobem una taula sobre la qual hi ha un mòbil, un ordinador i un parell d'altaveus. Davant de J hi ha el plat de tortel·linis que va desaparèixer en l'escena inicial, encara estan calents. Al principi C i J estan atordits, però a poc a poc recuperen les seves facultats. J s'adona de la presència del plat i mentre es redreça l'agafa amb una mà.

J
Increïble...

C
(incorporant-se mentre es toca la cara) Què?... Què passa?

J
Els tortel·linis! Són aquí, i continuen calents.

C
Oh, genial, no podria viure sense saber-ho!
(mira al seu voltant) Crec que conec aquest lloc... Coi, és el pis de la Mar!

J contempla fascinat un dibuix penjat d'una de les parets de l'habitació, que representa un tesseracte amb una esfera en l'interior.

C
Què dimonis ha passat?

J
Crec que quan hem entrat en la dimensió sonora hem viatjat per l'espai, però això no explica els tortel·linis...

C
Que t'empatolles amb els tortel·linis?
El mòbil comença a brunzir. Els dos personatges es miren mútuament amb cara de sorpresa durant un instant. Soltadament la C l'agafa i respon.

(CONTINUED)

C

Sí?

C (OFF MÒBIL)

Ei Mar! Com va l'edició? Ja has acabat? El dire t'espera! (C es queda muda amb expressió d'esglai)
Mar, estàs bé?

C penja la trucada.

J

Qui era?

C

No és possible,... era jo! Vull dir jo fa un parell de setmanes!
Recordo perfectament aquesta trucada! Va ser dos dies abans de denunciar la desaparició de la Mar.
Li vaig trucar i em va penjar!

J

Això vol dir que no sols hem realitzat un viatge per l'espai, també hem viatjat...

C

... en el temps! Hòstia, ara sí que estem fotuts!

J

Ara entenc perquè els tortel·linis estan calents! S'hi han materialitzat al mateix temps que nosaltres!

C

(mirant cap a totes bandes) Deixa de pensar en els tortel·linis i busca alguna cosa que ens ajudi una mica!

J

(mirant les notes penjades a les parets)
Sí. No ho entenc, no hauria d'haver passat això.

C s'atura un moment i es gira vers J amb cara preocupada.

(CONTINUED)

C

I què hi hauria d'haver passat?

J sembla sobtat per la pregunta.

J

Eh,... no ho sé.

C

Segur?

J

Sí, és una manera de parlar.

C

No trobes que és molta casualitat que ens hàgim transportat al pis de la Mar? (mirant al voltant) Creus que estava fent algun experiment semblant al nostre?

J

(mirant C estranyat)
No ho sé, podria ser...

C

Menteixes.

J

Com?

C

Saps què? Quan vas demanar-me ajuda amb el rotllo del microones, jo no em pensava que hi hagués cap fenomen estrany. Estava amoïnada per si t'havies tornat guillat d'estar tanta estona sol sentint sons. Pensava que voldries parlar... Sóc idiota. Ara veig que m'has utilitzat des del principi. (C avança cap a J, que retrocedeix contra la paret.) Au, digues què penses que hi deu haver passat.

J

Bé,... en realitat no hauríem d'haver sortit de la dimensió de sons. Et vaig dir que només volia el teu material, però vas insistir a acompanyar-m'hi. Em sap greu...

C
(empipada)

Malparit, ets un puto monstre!

C li fot una empenta a J.

J
Crec que igual et dec una
explicació.

C
Fes el que vulguis, però treu-nos
d'aquí!

J
Fa un parell d'anys la Mar va
descobrir la dimensió sonora. En
principi, semblava una casualitat.
El cas és que va fer un viatge
semblant al que hem fet nosaltres
ara. Quan va tornar estava
meravellada, volia entendre les
lleis que regien aquell nou món.
Amb el temps en va esbrinar algunes
coses. Entre d'altres, que el seu
descobriment no va ser casual. Ells
ho havien planejat.

C
Ells?

J
Les criatures de so. Una forma de
vida d'una dimensió superior a la
nostra(hi assenyala el dibuix del
teseracte). La Mar imaginava la
dimensió sonora com un tesseracte,
un cub de quatre dimensions que
envoltava el nostre món
(assenyalant l'esfera), alçada,
amplada, profunditat i temps. No és
d'estranyar que ells puguin
desplaçar-se pel temps com
nosaltres ho fem per l'espai.

C
Però, què volen de nosaltres?

J
No ho sé, la veritat és que no
m'importa.

(CONTINUED)

C

Doncs que bé.

Es fa el silenci, passa el temps. La tensio entre els personatges augmenta. C dóna voltes per l'habitació, mentre que J resta assegut a terra.

C

Hauríem d'activar l'equip de so de la Mar, no? Intentar tornar al present... Per què no hi fas alguna cosa?

J

Estic pensant... Activar l'equip de la Mar no servirà de res si, per començar, no esbrinem què va ser el que ens va atreure a aquest lloc.

Callen els dos, pensatius.

C

Potser un de nosaltres s'hi troba vinculat d'una manera especial...

El rostre de J s'il·lumina. S'aixeca del terra, agafa la carta que guardava en la butxaca i li la dóna a C.

C

(mirant la carta) Què és això?

J

El motiu que ens ha portat aquí. La Mar abans de marxar em va enviar aquesta carta i crec que per alguna estranya raó ens connecta amb aquest lloc. És possible que alguns objectes tinguin la propietat de fer d'àncores espaciotemporals.

C

Què coi,... la Mar et va enviar instruccions per carta?

J

Ja saps com era...

C

Sí, em consta. Suposo, doncs, que si la carta posseeix aquesta mena de propietat d'ancoratge, l'haurem de destruir, no?

J

Sí.

C

Bé, crec que el més segur és
cremar-la per a no deixar rastres.
Fes alguna cosa, au, i posa els
seus aparells en marxa!

J engega l'ordinador, mentre C comença a regirar-se
les butxaques.

J

Ep!

J es treu un encenedor de la butxaca i el llança a C que
l'atrapa al vol.

C

Vaja, abans s'abandona la realitat
que el tabac, eh?

J tarda un moment a respondre, mentre observa la pantalla de
l'ordinador. Alhora C prova de fer funcionar l'encenedor.

J

Crec que et penses que vull escapar
del nostre món perquè no m'agraden
les persones...

C no contesta, continua barallant-se amb l'encenedor.

J

(mentre C continua la seva baralla
amb l'encenedor)
Sé que en el fons tu també et sents
sola. Et passes massa
hores navegant entre arxius de so,
simplement per crear l'ambient de
fons d'una escena que els directors
després ni tan sols es prenen la
molèstia de valorar. T'agrada la
teva feina, et sents genial mentre
estàs editant perquè ho tens tot
sota control, però quan tornes a
casa i t'adones que els teus
companys de treball són uns
desconeguts, que facis el que facis
mai rebràs el reconeixement que
mereix el teu treball, que sempre
seràs un element prescindible per
molt que posis tota la teva ànima
en la feina, que les poques

(MORE)

(CONTINUED)

J (cont'd)
persones que estimes desapareixen,
perquè mai no tens temps de
veure-les...

C
Si us plau, calla.

C aconsegueix calar foc a la carta. Aquesta crema. C sembla cansada.

J
Agafa els tortel·linis.

C, empipada, agafa el plat.

C
Suposo que ja deus saber per on
te'ls pots ficar...

J prem un botó de l'ordinador, s'escolta durant un instant el so del dial mesclat amb la vibració d'un corrent elèctric. C i J desapareixen.

SEQÜÈNCIA 3. ESC 3 - INT. MENJADOR DE LA CASA DE J - NIT

C apareix amb el plat de tortel·linis a les mans. Sembla sorpresa.

C
On ets?

C mira al seu voltant, reconeix la casa de J però no el veu enlloc. Mira el plat de tortel·linis.

C
Malparit! Els tortel·linis eren
l'ancoratge, oi?

SEQÜÈNCIA 4. ESC 1 - INT. SALA D'EDICIÓ DE SO - DIA

C està asseguda davant de la taula de mescles. Una pel·lícula que es projecta en la pantalla de la paret de la sala. Com en l'ocasió anterior, escolta música clàssica mesclada amb veus humanes, motors de cotxes, sons ambientals urbans i el soroll d'una serra. La diferència és que aquesta vegada no porta els cascos, perquè no li calen per sentir els sons. Presenta un aspecte cansat, com si no veiés la pantalla. Té la mirada perduda i una pèl trista, mentre escolta frases repetides al llarg del curt. "Reunim-nos",... "al capdavall ja no saps en quin món vius",... "escolta amb

(CONTINUED)

atenció"... "Saps que va desaparèixer sense deixar rastre?"... "Ells ho havien planejat"...

FI